

עבודת ספר י קטן

אגודת שירה (1704—1762), הייתה הצורה
המפורסמת, שהעמיד נבל חדש בחיבל השירה
הצרפתית, פחה ברומנטיקה וסיים — בנרדום,
בימים היה לחם ונאום ופוליטיקן וזורנאליסט,
וינוור על ימין ועל שמאל. כך גם על שאל
כי השעה הכריחהו לכך.

יחדו העקבונים את שירה בכל חסות, כי
היה הניף עליהם את, שומר, הם העקבונים,
שהכניעו את הנושא לשם החופש.

אין איש יודע למה שב שירה למרו דוקא
בשנת 1793, בעצם ימי השדור הגדול. שירה
בתוס, כי נחשד שנתן יד אל הרואליסטים, וביום
28 ביולי הועל לנרדום.

שלוש השירים המובאים בכאן מתוים את
דרכו של המשורר בתקופה השניה של חייו,
תקופת בורותו הפוליטית. השיר האחרון נכתב
בבית-הכלא ביום 7 ביולי, ימים סועמים לפני
עלותו על במת ההרצת.

י. ק

חזי עם, פַעֲמִיב נולד, עם שב ומלא-עלומים |
 גִּזְעֵי אַחֲרֵי זָקְנֵנו חֲדָשׁ שׁוֹב גְּעוּרִים |
 פְּנִיכֶם קָם לַתְּחִיָּה מֵאַבֶּק הַקְּדוּמִים |
 וְשָׂאוּ גַם אִתְּם שְׁלוֹם, כַּבְּשָׂרֵי הַדְּמִדוּמִים,
 מוֹרֵי הַקֶּדָּה וְנוֹשְׂאֵי אִוְרִים |
 לְכֶם פְּרִים כַּפִּיָּה שִׁטְחָה, בְּחִירֵי אוֹמָה |
 אֲדָרִיכְלִי חֵק וּמִשׁוֹרְרֵי הַתְּקוּמָה |
 אִתְּם, אֲשֶׁר זָרְעֶכֶם הִנְמִיָּה וְהִאֲדִירָה |
 רַבָּה לַחֲצֵב לִזְחֹת חֵק וְתֵנִי לְאֲדָם, וּבְנֵתְתֶם
 מְגִלַת-הַפֶּשׁ לוֹ וְזִכּוֹת כַּבִּירָה,
 וְרֹאשׁ מִשְׁפָּטֹה, אֲשֶׁר נָחַל עִם הַיְצִירָה |
 אִתְּם, בְּנֵי זְמַנֵּנוּ — בְּנֵי הַנְּצִיחַ אִתְּם |
 אֵת הַכֹּל נִצְחָתֶם וּפְרָקְתֶם עֲלֵימִ קָשִׁים,
 וְצוּרֵי מִכְשׁוֹל נִפְצָו תַּחַת עֵז מִבְּתֶכֶם,
 אִתְּם, שְׁשֵׁאֲפֹתֶם לְסְרוּטֵי-חֵק חֲדָשִׁים —
 מִחֲרוֹ הַעֲפִילוּ אֶל רוֹמְמוֹת תְּעוּבַתְכֶם
 גּוֹמְלֵי מוֹב וְחֶסֶד, הַגִּיעַ זְמַן תְּשִׁיבִים |
 הַגִּיעַ זְמַן לְרִפְּנוּ יַעֲדֵי אִישׁ וְיַעֲדֵי לְבָבְכֶם אִתְּם |
 וּבָא הַיּוֹם לְרִדָּת מִישׁוֹר וּלְתַחֵם יְהוּסִים |

II

למען נחם אמות אסלות ואלמנות ובנים
ולמען שתאחו פלצות את פת המקנים
בעמדם מול המותם, אשנה על פני הגליון,
למען דרדת לעמקי גיהנום
ולהעלות משם כל פלי גמם ושומת הפליון,
המצדיק סאו ומעולם על שופכי הם הנם,
למען תת את שמם כדראון ולשיר את ענשם לאדם -
בלום פה וכבוש צער האנחה,
שא דוקם וקמתה לך בנש לך יצא מזקדים
מאף - גריבות דות - שא קינת אם אויב לעסק סעב.

בְּקַרְדִּיּוֹס אַחֲרֹנָה וּבְאַחֲרוֹן הַזְּפִיר,
 מְחַרְדִּים אִם אֵת אֹר הַיּוֹם הַנּוֹסִם –
 אֶל מֹל גִּדְּמִי עֵתָה עוֹד אֲנִסָּה שִׁיר,
 אֲפֹשֶׁר עוֹד מְעַמ – וְרַמִּי שׁוֹתֵת.
 אֲפֹשֶׁר, כִּי בְמָרֶם תִּסָּב תְּקִיפָה קָדָה
 וּמְחֹנֵג הָאוֹרְלוֹנִין, הַזּוֹחֵל בְּלִי הַפּוֹיֵגוֹת.
 יַעֲשֶׂה מְחֹזֵר דֵּל שֶׁל שְׁשִׁים מַעֲלָה
 עַל פְּנֵי הַלּוֹת, מְצַפֶּה זְגוּגִית –
 שְׁנֵת-עוֹדְמִים תִּסְגֵּר רִיסֵי עֵינַי;
 אֲפֹשֶׁר, כִּי בְמָרֶם בֵּית הַשִּׁיר אֲסֻנֹּרָה
 וְחֵרוֹז רֵאשׁוֹן מָרֶם יִדְבֵּק אֵת הַשְּׁנִי –
 בֵּין כְּתָלֵי מְנַדֵּל זֶה הַנּוֹרָא
 כְּמִסְבֵּת אֲנָשִׁי-זְכָאוֹ הָאֲכֹרִים,
 יִרְאֶה שְׁלִיחַ מוֹת, מְאֻפֵּף מְחַנּוֹת צְלָלִים
 וְצִלְיֵי שְׁמֵי יִמְלֵא חֵלֶל מְסֻדְרוּגִים קְרִים.

